

Kohtuasi C-534/20

Eelotsusetaotlus

Saabumise kuupäev:

21. oktoober 2020

Eelotsusetaotluse esitanud kohus:

Bundesarbeitsgericht (Saksamaa Liitvabariigi kõrgeim töökohus)

Eelotsusetaotluse kuupäev:

30. juuli 2020

Kostja ja kassatsioonkaebuse esitaja:

Leistritz AG

Hageja ja vastustaja kassatsioonimenetluses:

LH

BUNDESARBEITSGERICHT

[...]

KOHTUMÄÄRUS

[...]

Kohtuasjas

1. LEISTRITZ AG

Kostja 1., vastuhageja, apellant 1. ja

kassatsioonkaebuse esitaja,

2. kuni 5. [...]

versus

LH

hageja, vastukostja, vastustaja apellatsioonimenetluses ja vastustaja kassatsioonimenetluses,

otsustas Bundesarbeitsgerichti (Saksamaa Liitvabariigi kõrgeim töökohus) teine kolleegium 30. juuli 2020. aasta kohtuistungil alusel: [...] **[lk 2]**

I. Euroopa Kohtule esitatakse Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELTL) artikli 267 alusel järgmised eelotsuse küsimused:

1. Kas määruse (EL) 2016/679 (isikuandmete kaitse üldmäärus) artikli 38 lõike 3 teist lauset tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus riigisisised õigusnormid nagu käesoleval juhul föderalse andmekaitseseaduse (Bundesdatenschutzgesetz, edaspidi „BDSG“) § 38 lõige 1 ja lõige 2 koostoimes § 6 lõike 4 teise lausega, mis tunnistavad andmekaitseametniku töölepingu korralise üleseütlemise vastutava töötaja poolt, kes on tema tööandja, sellest sõltumata lubamatuks, kas see toimub tema tööülesannete tõttu?

Kui esimesele küsimusele vastatakse jaatavalt,

2. kas ka siis on isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 38 lõike 3 teise lausega vastuolus riigisisese õiguse säte, kui andmekaitseametniku määramine ei ole üldmääruse artikli 37 lõike 1 järgi kohustuslik, vaid on seda üksnes liikmesriigi õiguse kohaselt?

Kui esimesele küsimusele vastatakse jaatavalt,

3. kas isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 38 lõike 3 teine lause tugineb piisavale volitusnormile, eelkõige juhul, kui seda kohaldatakse andmekaitseametniku suhtes, kellel on vastutava töötajaga tööleping?

II. Kassatsioonimenetlus peatatakse kuni Euroopa Kohus teeb eelotsusetaotluse kohta otsuse.

Põhjendused

A. Põhikohtuasja ese

Pooled vaidlevad lõpuks veel nende vahel sõlmitud töölepingu korralise üleseütlemise kehtivuse üle.

Hageja töötas alates 15. jaanuarist 2018 kostja 1. (edaspidi „kostja“) juures „õiguse tööühma juhina“. Selle kuupäeva kirjaga **[lk 3]** nimetas kostja hageja alates 1. veebruarist 2018 lisaks ettevõtte andmekaitseametnikuks. Kostjal, eraõiguslikul ettevõtjal, on vähemalt 50 töötajat ning ta oli nii föderalse

andmekaitseaduse (Bundesdatenschutzgesetz, edaspidi „BDSG“) redaktsiooni kohaselt, mis kehtis alates 1. septembrist 2009 kuni 24. maini 2018, kui ka BDSG selle 25. maist 2018 kuni 25. novembrini 2019 kehtinud redaktsiooni § 38 lõike 1 esimese lause kohaselt kohustatud andmekaitseametniku määramiseks.

Kostja ütles töölepingu 13. juuli 2018. aasta kirjaga alates 15. augustist 2018 korraliselt üles. Ülesütleamise kehtivuse põhjendamiseks tugines ta ümberkorraldusele, mis viis hageja töö vajaduse äralangemiseni. Hageja esitas õigeaegselt hagi väitega, et ülesütlemine on kehtetu. Madalamad kohtuastmed rahuldasiid hagi. Korraline ülesütlemine on juba seetõttu kehtetu, et hageja kui andmekaitseametniku töölepingu saab vastavalt BDSG § 38 lõikele 2 koosmõjus § 6 lõike 4 teise lausega ainult mõjuval põhjusel erakorraliselt üles öelda. Lisaks ei kujuta kostja kirjeldatud ümberkorraldamine endast ka mõjuvat põhjust erakorraliseks ülesütlemiseks. Selle peale esitas kostja kassatsioonkaebuse.

B. Kohaldatav liikmesriigi õigus

I. Föderaalne andmekaitseadus (Bundesdatenschutzgesetz) 25. maist 2018 kuni 25. novembrini 2019 kehtinud redaktsioonis (BGBl. 2017 I, lk 2097)

1. „§ 6

Ametiseisund

[...]

(4) Andmekaitseametniku või andmekaitseametnike tagandamine on lubatud ainult tsiviilseadustiku (Bürgerliches Gesetzbuch) § 626 vastaval kohaldamisel. Töölepingu ülesütlemine ei ole lubatud, välja arvatud juhul, kui esinevad asjaolud, mis õigustavad avalik-õiguslikku asutust lepingu ülesütlemiseks mõjuval põhjusel etteteatamistähtaega järgimata. Pärast andmekaitseametnikuna tegutsemise lõppu ei ole [lk 4] töölepingu ülesütlemine ühe aasta jooksul lubatud, välja arvatud juhul, kui avalik-õiguslikul asutusel on õigus leping mõjuval põhjusel etteteatamistähtaega järgimata üles öelda.“

2. „§ 38

Eraõiguslike asutuste andmekaitseametnikud

(1) Täiendavalt määruse (EL) 2016/679 artikli 37 lõike 1 punktidele b ja c määravad vastutav töötleja ja volitatud töötleja andmekaitseametniku juhul, kui neil tegelevad tavaliselt vähemalt kümme isikut pidevalt isikuandmete automatiseeritud töötlemisega. Kui vastutav töötleja või volitatud töötleja töötlevad andmeid, mille suhtes kohaldatakse määruse (EL) 2016/679 artiklis 35 sätestatud andmekaitsealast mõjuhinnangut, või kui nad töötlevad isikuandmeid

majandustegevuse raames nende edastamise, anonüümse edastamise või turu- või arvamusuuringute eesmärgil, siis peavad nad sõltumata töötlemisega tegelevate isikute arvust määrama andmekaitseametniku.

(2) § 6 lõige 4, lõike 5 teine lause ja lõige 6 kuuluvad kohaldamisele, § 6 lõige 4 aga ainult siis, kui andmekaitseametniku määramine on kohustuslik.“

Alates 26. novembrist 2019 kehtivas redaktsioonis on BDSG § 38 lõike 1 esimeses lauses tõstetud töötajate arv „kümnelt“ „kahekümnele“.

II. Tsiviilseadustik (Bürgerliches Gesetzbuch, edaspidi „BGB“ selle 2. jaanuaril 2002 avaldatud versioonis (*BGBI.* 2002 I, lk 42, parandatud lk 2909 ja *BGBI.* 2003 I, lk 738).

1. „§ 134

Seadusest tulenev keeld

Tehing, mis on vastuolus seadusest tuleneva keeluga, on tühine, kui seadusest ei tulene teisiti.“ [lk 5]

2. „§ 626

Ülesütlemine mõjuval põhjusel ilma etteteatamiseta

1. Teenistussuhte võib kumbki lepingupool mõjuval põhjusel ilma ülesütlemistähtaega järgimata üles öelda, kui esinevad asjaolud, mille põhjal ülesütlejalt ei saa kõiki üksikjuhtumi asjaolusid arvestades ja mõlema lepingupoole huvisid kaaludes eeldada teenistussuhte jätkamist kuni ülesütlemistähtaaja möödumiseni või teenistussuhte kokkulepitud lõppemiseni.

2. Ülesütlemine võib toimuda ainult kahe nädala jooksul. Tähtaeg algab ajaga, mil ülesütlemiseks õigustatud isik saab teada ülesütlemise aluseks olevatest asjaoludest. [...]“

III. Seadus kaitse kohta töölepingu ülesütlemisel (Kündigungsschutzgesetz, edaspidi „KSchG“) 25. augustil 1969 avaldatud redaktsioonis (*BGBI.* I, lk 1317), viimati muudetud 17. juuli 2017. aasta seaduse artikliga 4 ((*BGBI.* I, lk 2509):

„§ 1

Sotsiaalselt põhjendamatud ülesütlemised

1. Sellise töötaja töölepingu ülesütlemine, kelle töösuhe kestis samas käitises või ettevõttes katkematult kauem kui kuus kuud, on tühine, kui ülesütlemine on sotsiaalselt põhjendamatu.

2. Töölepingu ülesütlemine on sotsiaalselt põhjendamatult, kui seda ei tingi töötaja isiku või käitumisega seotud põhjused või ettevõtja tegevusest tulenevad tungivad vajadused, mis takistavad töötajal selles ettevõttes töötamist jätkata. [...]“

C. Liidu õiguse asjakohased sätted

27. aprilli 2016. aasta määrus (EL) 2016/679 füüsiliste isikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise [lk 6] ning direktiivi 95/46/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (isikuandmete kaitse üldmäärus; ELT L 119, 4.5.2016, lk 1)

1. „Artikkel 37

Andmekaitseametniku määramine

[...]

4. Muudel kui lõikes 1 osutatud juhtudel võivad vastutav töötleja või volitatud töötleja või nende kategooriaid esindavad ühendused ja muud organid määrata andmekaitseametniku või nad peavad seda tegema, kui see on nõutav liidu või liikmesriigi õigusega. [...]“

2. „Artikkel 38

Andmekaitseametniku ametiseisund

3. Vastutav töötleja ja volitatud töötleja tagavad, et andmekaitseametnik ei saa nende ülesannete täitmise suhtes juhiseid. Vastutav töötleja või volitatud töötleja ei või teda tema ülesannete täitmise eest ametist vabastada ega karistada. [...]“

3. „Artikkel 88

Isikuandmete töötlemine töösuhete kontekstis

1. Liikmesriigid võivad õigusaktide või kollektiivlepingutega ette näha täpsemad eeskirjad, et tagada õiguste ja vabaduste kaitse seoses töötajate isikuandmete töötlemisega töösuhete kontekstis, eelkõige seoses töötajate värbamisega, töölepingu, sealhulgas õigusaktides või kollektiivlepingutes sätestatud kohustuste täitmisega, juhtimisega, töö kavandamise ja korraldamisega, võrdsuse ja mitmekesisusega töökohal, töotervishoiu ja tööohutusega, tööandja või kliendi vara kaitsega ning tööhõivega seotud [lk 7] õiguste ja hüvitiste isikliku või kollektiivse kasutamisega ning töösuhete lõppemisega.

[...]“.

D. Euroopa Kohtu otsuse vajalikkus ja eelotsuse küsimuste käsitus

I. Euroopa Kohtu otsuse vajalikkus

1. Riigisisese õiguse kohaselt oleks 13. juuli 2018. aasta ülesütlemine BDSG § 38 lõike 2 kohaselt koosmõjus BGB § 6 lõike 4 teise lausega ja BGB §-ga 134 tühine ning kostja kassatsioonkaebus põhjendamatult. Töötaja töölepingu, kes on ühtlasi kohustuslikult nimetatud andmekaitseametnik, võib BGB § 626 kohaselt ainult mõjuval põhjusel erakorraliselt üles öelda. Kostja ütles lepingu aga üksnes korraliselt üles.

2. Vastavalt eelotsusetaotluse esitanud kohtu arusaamale sõltub BDSG § 38 lõike 2 kohaldamine koosmõjus § 6 lõike 4 teise lausega sellest, kas liidu õiguse, eelkõige artikli 38 lõike 3 teise lause kohaselt, on lubatud liikmesriigi õigusnorm, millega on andmekaitseametniku töölepingu ülesütlemise seotud rangemate tingimustega kui liidu õiguses. Selle üle ei saa eelotsusetaotluse esitanud kohus ilma ELTL artikli 267 kohaselt Euroopa Kohtu poole pöördumata otsust teha. Seevastu juhul, kui BDSG § 38 lõike 1 ja lõike 2 koosmõjus § 6 lõike 4 teise lausega tulevad liidu õiguse kohaldamise esimese tõttu (eeskätt isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 38 lõike 3 teine lause) kohaldamata jätta, tuleb kostja kassatsioonkaebus rahuldada. Landesarbeitsgerichti (liidumaa kõrgem töökohus, Saksamaa) põhjenduse kohaselt ei saaks ülesütlemist tühiseks pidada.

1. Eelotsusetaotluse esitanud kohus ei saa täpselt hinnata, kas lisaks isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 38 lõike 3 teisele lausele on kohaldatavad liikmesriigi õigusnormid, mis piiravad liidus õigusega võrreldes ettevõtte andmekaitseametniku töölepingu ülesütlemise võimalust [lk 8].

2. Isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 38 lõike 3 teise lause kohaselt ei või vastutav töötleja või volitatud töötleja andmekaitseametnikku tema ülesannete täitmise eest ametist vabastada (inglisekeelses versioonis „dismissed“, mida võib eelotsusetaotluse esitanud kohtu arvates mõista ülesütlemise keeluna) või karistada. Vastupidiselt sellele näevad BDSG § 38 lõike 1 ja lõike 2 koosmõjus § 6 lõikega 4 ette, et kohustuslikult määratud andmekaitseametniku võib ainult mõjuval põhjusel (vt BGB § 626) tagandada ja tema töölepingu samuti ainult mõjuval põhjusel üles öelda, seda ka siis, kui – nagu käesoleval juhul – tagandamine või ülesütlemine ei ole seotud tema tööülesannetega. Riigisisene õigus näeb – juhul kui kohustuslikult määratud andmekaitseametnik töötab ühtlasi vastutava töötleja või volitatud töötleja töötajana – peale taandamise vastase kaitse lisaks ette töölepingu ülesütlemise vastase kaitse. See kestab edasi ühe aasta jooksul pärast võimaliku taandamise kuupäeva ning sõltumata sellest, kas andmekaitseametniku määramine on ka isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 37 lõike 1 kohaselt kohustuslik ja kas töötajal on riigisisese õiguse kohaselt üldine ülesütlemise vastane kaitse (KSChG § 1 lõike 1). Eelotsusetaotluse esitanud kohus osutab täiendavalt sellele, et riigisisese õiguse kohaselt ei seisne mõjuv põhjus taandamiseks selles, et organisatsioonilise muudatuse tõttu peab ettevõtte

andmekaitse edaspidi tagama ettevõtteväline andmekaitseametnik [...] [riigisisene kohtupraktika].

3. Isikuandmete kaitse üldmäärus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides (isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 99 lõige 2 koosmõjus ELTL artikli 288 lõikega 2). Euroopa Kohtu praktika kohaselt on vastavalt liidu õiguse esimuse põhimõttele EL toimimise lepingu sätete ja institutsioonide vahetult kohaldatavate aktide vahekord liikmesriikide riigisisese õigusega selline, et need sätted ja aktid muudavad jõustudes automaatselt mittekohaldatavaks kõik nendega vastuolus olevad riigisiseste õigusaktide sätted [lk 9] (Euroopa Kohtu 4. veebruari 2016. aasta otsus C-336/14 [Ince; ECLI:EU:C:2016:72], punkt 52) ja 14. juuni 2012. aasta kohtuotsus C-606/10 [ANAFE; ECLI:EU:C:2012:348], punkt 73). Isikuandmete kaitse üldmäärusega soovitakse – nii nagu juba sellega kehtetuks tunnistatud 24. oktoobri 1995. aasta direktiiviga 95/46/EÜ üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta (EÜT L 281, 23.11.1995, lk 31; ELT eriväljaanne 13/15, lk 355) – tagada üksikisikuid isikuandmete töötlemisel kaitsvate riigisiseste õigusnormide ühtlustamise teel nende andmete vaba liikumine liikmesriikide vahel (vt isikuandmete kaitse üldmääruse põhjendus 9 jj ning 20. mai 2003. aasta kohtuotsus C-465/00 [Österreichischer Rundfunk jt; ECLI:EU:C:2003:294], punkt 39). Direktiivi 95/46/EÜ kohase täieliku ühtlustamise tõttu võisid Euroopa Kohtu praktika kohaselt olla ka rangemad riigisiselised õigusnormid lubamatud (Euroopa Kohtu 24. novembri 2011. aasta otsus C-468/10 ja C-469/10 [ASNEF; ECLI:EU:C:2011:777], punkt 29 jj)

4. Liidu õiguse kohast olukorda hinnatakse riigisiseses õiguskirjanduses erinevalt.

a) Enamikus ollakse seisukohal, et BDSG § 38 lõikes 2 koosmõjus § 6 lõike 4 teise ja kolmanda lausega sätestatud ülesütleamise vastase erilise kaitse puhul on tegemist materiaalõiguslike tööõiguslaste normidega, mille osas ei ole liidul vastavalt ELTL artiklile 153 seadusandlikku pädevust, mistõttu langeb ära vastuolu DSVGO artikli 38 lõike 3 teise lausega. Lisaks saab liikmesriigi seadusandja tugineda lünga täitmisel DSVGO artiklis 88 sätestatud tööõiguslasele kaalutusõigust andvale normile [...] [viide õiguskirjandusele]. BDSG uue redaktsiooni ettevalmistavates materjalides on ka saksa seadusandja ilmselt lähtunud sellest, et BGSG § 6 lõike 4 puhul on tegemist tööõiguslase normiga, mida saab lisaks isikuandmete kaitse üldmääruse nõuetele säilitada täiendavalt kuni 24. maini 2018 kehtivas riigisiseses õiguskorras [...] [viide allikatele].

b) Vastupidise seisukoha kohaselt eeldatakse, et tööõigusliku ülesütleamise vastase kaitse sidumine andmekaitseametniku ametiseisundiga on eraõiguslike ettevõtjate valdkonnas liidu õigusega vastuolus, igal juhul, kui tegemist on [lk 10] DSVGO artikli 37 lõike 1 kohaselt kohustuslikult määratava andmekaitseametnikuga. Sellega luuakse majanduslik surve kord juba määratud andmekaitseametnikust pidevalt kinnihoidmiseks. [...] [viide õiguskirjandusele].

Samuti seatakse küsimärgi alla, kas asutusesisese andmekaitseametniku eriline ülesõtlemlise vastane kaitse kuulub üldse isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 88 lõike 1 kohaldamisalaselle.

III. Teise eelotsuse küsimuse selgitus

1. Kui esimesele eelotsuse küsimusele vastatakse jaatavalt, siis soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus teada, kas riigisisene ulatuslik ülesõtlemlise vastane kaitse on ka siis vastuolus liidu õigusega, eeskätt isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 38 lõike 3 teise lausega, kui andmekaitseametniku määramine ei ole isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 37 lõike 1 kohaselt kohustuslik, vaid on seda üksnes liikmesriigi õiguse kohaselt.

2. Liidu õigust võib tõlgenda nii, et isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 38 lõike 3 teise lause kohaldamise võimalik esimene kehtib üksnes liidu õiguse kohaselt kohustuslikult määratud andmekaitseametniku suhtes, sest seda õigusnormi saaks ainult selles osas pidada ammendavaks. Andmekaitseametniku kohustusliku määramise tingimused on isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 37 lõikes 1 ja BDSG § 38 lõikes 1 erinevalt reguleeritud ning ei ole kattuvad. Madalama astme kohus tõdes siiani põhikohtuasjas üksnes, et kostja määrati BDSG § 38 lõike 1 kohaselt kohustuslikult andmekaitseametnikuks. Kas selline kohustus oli olemas ka isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 37 lõike 1 kohaselt, see vajab vajadusel täiendavaid tuvastusi.

3. Lisaks vajab selgitamist see, kuidas tuleb selles kontekstis mõista isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 37 lõike 4 esimese lause teist lauseosa. Õigusnormi sõnastus võimaldab igal juhul tõlgendust, et liikmesriigi õiguse kohaselt kohustuslikult määratud andmekaitseametnik on seega ka isikuandmete kaitse üldmääruse tähenduses kohustuslikult määratud. Liidu õiguse kohaselt „peavad“ [lk 11] (inglisekeelne versioon: „shall“) vastutavad töötledjad nimetama sel juhul andmekaitseametniku, kui see on neile liikmesriigi õiguse kohaselt ette nähtud. Kui isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 37 lõike 4 esimese lause teist lauseosa tuleb nii tõlgendada, oleks – niivõrd kui eelotsuse esimesele küsimusele vastatakse jaatavalt – riigisisese õiguse kohane ülesõtlemlise vastane kaitse lubamatu, seda isegi juhul, kui andmekaitseametniku määramine ei ole isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 37 lõike 1 kohaselt kohustuslik, vaid on seda üksnes riigisisese õiguse kohaselt.

IV. Kolmanda eelotsuse küsimuse selgitus

1. Juhul kui esimesele eelotsuse küsimusele vastatakse jaatavalt, soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus teada, kas siis tugineb isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 38 lõike 3 teine lause piisavale volitusnormile, eeskätt juhul, kui seda kohaldatakse andmekaitseametniku suhtes, kellel on vastutava töötledjaga tööleping, või kas sellise volitusnormi puudumisel on olemas kehtivust takistavad põhjused.

2. Euroopa Liidu jaoks kehtib vastavalt ELL artikli 5 lõikele 1 ja lõikele 2 pädevuse andmise põhimõte. Seda täpsustavad ELTL artikkel 2 jj. Vastavalt sellele tegutseb liit aluslepingutes seatud eesmärkide saavutamiseks talle liikmesriikide poolt aluslepingutega antud pädevuse piires.

a) Isikuandmete kaitse üldmääruse vastuvõtmine tugineb eelkõige ELTL artiklile 16 (vt isikuandmete kaitse üldmääruse sissejuhatus ja põhjendus 12). Eelotsusetaotluse esitanud kohtu arvates võib liidu eeskirju eraisikute poolt teostatava andmetöötluse kohta kehtestada üksnes ELTL artikli 16 lõike 2 esimese lause viimases lauseosas sätestatud termini „andmete vaba liikumine“ alusel. ELTL artikli 16 lõike 2 esimese lause sõnastust mõistetakse liikmesriikide õiguskirjanduses siiski osaliselt nii, et liidule aluslepingutega antud seadusandlik pädevus andmetöötluse suhtes piirdub üksnes andmekaitsega liidu organite andmetöötluses, avalik-õiguslike asutuste andmetöötlusega liidu õiguse rakendamisel ja piiriülese andmetöötlusega [...] [viide õiguskirjandusele]. Euroopa Kohtu senises kohtupraktikas [lk 12] direktiivi 95/46/EÜ ja EÜ asutamislepingu artikli 100a kohta ei ole lähtutud nii kitsast arusaamast (*Euroopa Kohtu 20. mai 2003. aasta otsus C-465/00 [Österreichischer Rundfunk jt; ECLI:EU:C:2003:294], punkt 39 jj*)

b) Teiselt poolt võib volitusnorm olla vastavalt ELTL artikli 114 lõikele 1 oluline õiguse ühtlustamiseks siseturul (*direktiivi 95/46/EÜ ja EÜ asutamislepingu artiklit 100a puudutav Euroopa Kohtu 20. mai 2003. aasta otsus C-465/00 [Österreichischer Rundfunk jt; ECLI:EU:C:2003:294], punkt 39 jj*). ELTL artikli 114 lõikele 1 kui pädevuse alusele tuginemine seoses isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 38 lõike 2 teise lausega võib olla vastuolus ELTL artikli 114 lõikega 2, mille kohaselt lõiget 1 ei kohaldata nende sätete suhtes, mis käsitlevad töötajate õigusi ja huvisid. See ei oleks siis takistuseks, kui isikuandmete kaitse üldmäärus ei sisaldaks muu hulgas töötajate õigustega seotud spetsiifilist eesmärki, vaid ainult üldist regulatsiooni, mis on pelgalt seotud ka töötajate õigusliku seisundiga [...] [viited õiguskirjandusele].

3. Kuigi eelotsusetaotluse esitanud kohus ei jaga riigisisiseses õiguskirjanduses avaldatud ja järgnevalt kirjeldatud kahtlusi isikuandmete kaitse üldmääruse kehtivuse suhtes, palub ta Euroopa Kohtul selgitada liidu õiguse kohast õiguslikku olukorda ja seda õigusselguse huvides käsitleda.

a) Õiguskirjanduses väidetakse osaliselt, et rikutud on liidu õiguse subsidiaarsuse põhimõtet (*ELL artikli 5 lõike 3 esimene lõik*) [...] [viide õiguskirjandusele]. Kooskõlas selle käsitusviisiga esitas Saksamaa Bundesrat 30. märtsi 2012. aasta otsusega [...] [viide] esialgse isikuandmete kaitse üldmääruse ettepaneku kohta ELL artikli 12 punkti b alusel selle koosmõjus 13. detsembri 2007. aasta protokollis subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtte kohaldamise kohta artikliga 6 (*ELT C 306, 17.12.2007, lk 150*) subsidiaarsuse põhimõtte rikkumise etteheite.

b) Lõpuks peetakse isikuandmete kaitse üldmäärust riigisiseses õiguskirjanduses ELL artikli 5 lõike 4 esimese lõigus sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte rikkumise tõttu harva kehtetuks [...] [viide õiguskirjandusele]. **[lk 13]**

[...]

[...] [menetluse peatamine]

[...] [allkirjad]

TÖÖDOKUMENT